

Open je ogen

Deze krant is een initiatief van CoMensha, hét landelijke Coördinatiecentrum tegen mensenhandel in Nederland, dat zich inzet voor een beter leven voor slachtoffers van mensenhandel. Dit jaar bestaat CoMensha 30 jaar. Het feit dat mensenhandel nog steeds bestaat – in Nederland – is zeker geen reden tot een feest. Omdat mensenhandel in Nederland een ernstig onderschat probleem is, staan wij toch stil bij dit feit en organiseren wij een reeks aan activiteiten, waarbij de slachtoffers van mensenhandel en hun belangen centraal staan.

Eén van de activiteiten is een bewustwordingscampagne, die onder andere bestaat uit deze krant en een 'reizende tentoonstelling van 30 portretten en verhalen van slachtoffers', 30 indringende portretten die symbool staan voor het feit dat mensenhandel onder onze ogen plaatsvindt. De tentoonstelling brengt de ernst en de diversiteit van mensenhandel in Nederland in beeld in de openbare ruimte. Hiermee willen wij erkenning en herkenning creëren bij het Nederlandse publiek. Wij geven deze mensen een stem, wij geven de problematiek van mensenhandel een gezicht. Mannen, maar vooral vrouwen en kinderen zijn, ook in Nederland, slachtoffers van mensenhandel.

Met de grootse zorg en integriteit heeft CoMensha in samenwerking met stichting Open Mind 30 mensen bereid gevonden om hun verhaal te vertellen en hun ogen te laten spreken. 30 mensen die vol vertrouwen in de valkuil van mensenhandel zijn gestapt en nu hun indringende verhaal vertellen. Verhalen over gedwongen prostitutie, over gedwongen criminaliteit, verhalen over ernstige vormen van geweld en bedreiging, over niet te stoppen wreedheden, verhalen over verkrachtingen met zwangerschap tot gevolg en over niet meer verder willen. Het zijn 30 krachtige, moedige mensen die over de drempel van angst en schaamte zijn gestapt om erkenning te krijgen, erkenning als persoon en erkenning van de problematiek van mensenhandel.

Laat je raken! We hopen dat deze krant je de ogen opent voor de urgentie van deze problematiek en voor de belangen en rechten van de mensen die in die ene valkuil zijn gestapt, de valkuil van mensenhandel. Mensenhandel is dichterbij dan je denkt.

Open je ogen!

comensha
mensenhandel in beeld

#OpenJeOgen

CoMensha is In geval van nood 24/7 bereikbaar via 033-4481186

Open
mind

OPEN JE OGEN VOOR MENSENHANDEL

comensha
mensenhandel in beeld

#OpenJeOgen

Open
mind

Definitie mensenhandel

De Nederlandse wetgeving (artikel 273f Wetboek van Strafrecht) verstaat onder mensenhandel: het werven, vervoeren, overbrengen, opnemen of huisvesten van een persoon, met gebruik van dwang (in brede zin) en met het doel die persoon uit te buiten. Deze wetgeving is gebaseerd op internationale verdragen.

De (beoogde) uitbuiting is de kern van mensenhandel. Uitbuiting kan in de seksindustrie voorkomen, bijvoorbeeld wanneer iemand onvrijwillig voor iemand anders in de prostitutie werkt, maar ook in andere economische sectoren, zoals de land- en tuinbouw, de uitzendbranche, de horeca, etc. Het gaat dan om zulke slechte arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden, dat hierdoor mensenrechten in het geding zijn. Ook het met dwang werven en vervoeren van een ander met als doel organen uit het lichaam van die ander te verwijderen wordt gezien als mensenhandel. Andere vormen van mensenhandel zijn bijvoorbeeld gedwongen criminaliteit en gedwongen bedelarij. Voor minderjarigen geldt dat het delict ook zonder dat er sprake is van dwang, valt onder mensenhandel.

Voorwoord

Dertig paar ogen! Dertig paar indringende ogen waarin u de duistere wereld van mensenhandel weerspiegeld ziet. Een wereld die niet te bevatten is, een wereld die onvoorstelbaar leed veroorzaakt, een wereld waarin vaak extreem geweld plaatsvindt. Een wereld van misleiding en uitbuiting, een wereld waarin misbruik wordt gemaakt van mensen in een kwetsbare positie, waarin mensen worden gedwongen tot handelingen die zij niet willen. Ja, het komt ook in Nederland voor.

Dertig verhalen! Dertig zeer schrijnende verhalen van vrouwen, mannen, jongens en meisjes. Echte verhalen, van echte slachtoffers, slachtoffers anno 2016. Velen van hen zitten nog in de beschermd opvang. Zij willen dat jij het weet! Dat je weet dat mensenhandel in Nederland voorkomt en dat je weet wat voor leed dit veroorzaakt. Wat zou het met jou doen als je gedwongen wordt om in de prostitutie te werken, meerdere keren per dag verkracht wordt en zwanger wordt van een klant?

Wat zou het met jou doen als je zeven dagen per week twintig uur achter elkaar moet werken in de hitte van de keuken van een restaurant, zonder salaris en zonder huis of slaappleats? Wat zou het met jou doen als je als lesbische vrouw je eigen land moet ontvluchten en denkt dat je in Nederland veilig bent, maar vervolgens jarenlang zwaar wordt toegetakeld en wordt gedwongen seks te hebben met mannen?

Wat zou het met jou doen als je familie je niet meer terug wil, omdat ze denken dat je een crimineel bent, terwijl je onder bedreiging met de dood drugs moest verhandelen?

En niet te vergeten de kinderen van de slachtoffers. Wat zou het met jou doen als je als kind alleen thuis bent, 's nachts, in het donker, omdat je moeder elke nacht moet werken en als ze thuis komt onder de blauwe plekken zit?

Dit zijn echte verhalen, dit gebeurt in Nederland. Het gebeurt onder je ogen, zonder dat je het ziet. Alle dertig, stuk voor stuk krachtige, moedige mensen die hun verhaal aan jou vertellen. Zij kwamen terecht in de valkuil van mensenhandel. Mensen zoals jij en ik, vrouwen, mannen, jongens, meisjes die een hele andere verwachting van hun toekomst hadden, mensen met dromen. Zij hebben de moed om hun verhaal te vertellen. Opdat jij het weet!

Het aantal van dertig portretten is symbolisch, omdat CoMensha dertig jaar bestaat. In 2015 registreerden wij 1321 (mogelijke) slachtoffers. Maar er zijn veel meer. Er zijn slachtoffers die nog steeds niet worden gezien. De verhalen, elke dag weer, raken mij diep. Dit onrecht moet voorkomen worden! Dat is mijn drive om op te komen voor de slachtoffers van mensenhandel en om ze een gezicht en een stem te geven. En dat is de drive van allen die aan deze campagne hebben meegewerkt, de collega's van CoMensha, de collega's van Open Mind en alle andere betrokkenen. Ook jij kunt er niet meer omheen!

Open je ogen!

Ina Hut, directeur - bestuurder CoMensha

Gepakt

Als klein kind was ik wel depressief en voelde ik me eenzaam. Toen ik twaalf was ontmoette ik via de zus van een vriendinnetje een wat ouder meisje van ongeveer zeventien jaar en raakte ik met haar bevriend. Zo is het bij mij begonnen. Zij zei me een keer met haar mee te gaan naar de stad. Vervolgens werd ik meegenomen naar een slechte buurt, waar ik voor het eerst seksueel werd misbruikt. Dat beviel haar wel. En toen is het doorgegaan, ik moest met mannen naar bed voor geld en dat geld kwam dan bij haar terecht. Dat heeft bijna een jaar geduurd.

Mijn stiefvader kreeg op een gegeven moment iets in de gaten. Het ging heel slecht met mij. Ik was altijd onder invloed van drank en drugs en leefde van ochtend tot ochtend. Ik sliep in het trappenhuis of bij een man thuis en op een gegeven moment ook bij haar. Mijn ouders dachten eerst dat ik schijt aan hen had. Niets was minder waar.

Toen ik op een opvang werd geplaatst voor jongeren met gedragsproblemen, heb ik alles aan mijn stiefvader verteld.

Hij is me toen gaan volgen en heeft me eruit gehaald. De politie is gealarmeerd en ik ben in de opvang terecht gekomen. Hier zit ik nu elf maanden en het gaat weer goed met me. Over een korte tijd ga ik weer bij mijn ouders wonen en kan ik mijn sociale leven weer opbouwen.

Het oudere meisje dat ik leerde kennen en mij in de ellende heeft gebracht, kwam eerst heel lief over. Ik had het gevoel dat ze achter me stond. Dat was in die periode heel fijn. Maar toen ik eenmaal in haar macht was, misbruikte en mishandelde ze me. En ik was niet de enige. Dat weet ik zeker. Ze is gepakt, maar loopt nu alweer vrij. Jullie laten een leeuw vrij rond lopen en daar heb ik moeite mee.

Kijk uit met wie je omgaat. Als iemand jou zegt dat je onder druk seks met iemand moet hebben, moet je direct naar je ouders of naar de politie gaan. Laat je niet bang maken, want meestal blijkt dat het alleen maar woorden zijn. Ik ga weer sporten, boksen en weer naar school en ga alleen maar om met mensen die mij beter maken, niet slechter. **YASMIN**

Mijn moeder overleed toen ik nog jong was en samen met mijn broertje werd ik naar mijn vader gebracht. Mijn vader werd vermoord door criminelen en we werden door een vriend van mijn vader, om een nog steeds onverklaarbare reden, naar Nederland gebracht. Zonder papieren. Daar kwamen we in 2002 in een asielzoekerscentrum terecht. Jarenlang werden we verplaatst naar allerlei verschillende locaties en dat maakte ons gek. We konden niets, hadden geen uitzicht op dat het beter werd en ik vluchtte. Ook weg van mijn broertje.

In een gokhal werd ik aangesproken door een man, die mij meenam naar een restaurant. Hij vroeg me waar ik woonde en nadat ik hem vertelde dat ik even geen woning had, bood hij me aan om een tijdje bij hem te komen wonen. Hij leek echt heel aardig.

Maandenlang heb ik opgesloten gezeten om door velen misbruikt te worden. Tot de dag dat er een inval van de politie kwam. De man had me daarop voorbereid en ik was doodsbang. Een vrouwelijke politieagente vertelde me dat ik een keuze had. De keuze om ervoor te zorgen dat deze mensen geen andere slachtoffers meer kunnen maken. Door mijn verhaal te vertellen.

De schaamte is enorm, de angst nog groter en toch heb ik ervoor gekozen om mijn verhaal te vertellen. De man is nog niet berecht en ik kan nog steeds nergens terecht. Mijn thuisland neemt me niet terug, want ik heb geen papieren en Nederland ziet vooralsnog ook geen reden me te laten blijven. Voor nu ben ik veilig, maar wanneer vind ik rust? **VU**

*Hij leek
aardig*

Mijn jeugd verliep niet vlekkeloos. Als 19 jarige tienermoeder kwam ik terecht in de opvang. Door een 'vriendin' daar werd ik gekoppeld aan de perfecte jongen. Hij had alles wat ik toen wenste. Hij zag er goed uit en hij had een mooie auto. Daar was ik heel gevoelig voor. Zwaar verliefd en onder de indruk, was ik zelfs bereid om voor hem in de prostitutie te werken. Eigenlijk ook omdat hij het anders uit zou maken.

Eerst in het oosten van het land en later in het westen heb ik ruim vier jaar voor hem gewerkt, zonder daar geld aan te verdienen. Ik wilde het ook niet. Hij was hard voor mij en behandelde me als een product, maar ik was blij met ieder lief gebaar van hem. Hij haalde

me op en bracht me weg. Hij lette soms op mijn kind en hielp me een keer met mijn huis. Jarenlang hield ik dat vol.

Totdat hij verliefd werd op een ander. Dat ging mij te ver. Met hem heb ik alle banden kunnen breken. Maar met het werk in de prostitutie nog niet direct. Ik wist hoe het moest en hoe ik me daar staande in moest houden. Het was daardoor een manier om wat geld te verdienen voor een nieuwe toekomst. En dat is gelukt. Ik ben zelfs weer verliefd geworden en ga binnenkort trouwen. Mijn pijnlijke ervaringen heb ik om kunnen zetten naar kracht. Ik ben nu 'meester' door kennis en hulp nu ook anderen om hiermee veder te komen. En dat voelt goed. **ABCILON**

Kansen

In mijn armen

Thuis leefde ik alleen met mijn zoontje en werkte ik in een kledingzaak. Samen gingen we naar vrienden, op vakantie naar het buitenland. Pas gescheiden, was ik erg toe aan ontspanning en even rust. Aangekomen bij mijn vrienden namen ze mijn zoontje mee naar een andere kamer. Ze zeiden me dat ik moest gaan werken als prostituee. Ik weigerde en zei dat ik dat nooit zou doen. Maar onder dreiging dat ik mijn zoontje nooit meer zou zien als ik niet meewerkte, heb ik me toch moeten geven.

Gelukkig is mijn zoontje zelf geen pijn gedaan. Maar maandenlang zat hij opgesloten in een kamertje. Iedere avond vroeg hij waarom mama weg moest. Ik vertelde hem dan dat ik in een restaurant moest werken. Maar waarom dan? Waarom blijf je niet bij mij? Mijn zoontje werd een heel bang jongetje. 's Nachts kon hij niet slapen totdat hij in mijn armen lag.

Na een paar maanden kwam er nog een ander meisje, dat ze ook opsloten in een kamer. Dat was voor mij teveel. Op een nacht ben ik met mijn zoontje door een raam geslopen. Op de vlucht. Geen idee waarheen. Na lang lopen hebben we een taxi aangehouden en heb ik om hulp gevraagd. De man had geen idee wat ik zei maar, met een vertaal-app op zijn telefoon, begreep hij dat ik hulp nodig had.

Naar huis kon ik niet meer. Daar hadden mijn vrienden connecties en was ik niet veilig. Het is voor mij heel erg moeilijk om hierover te praten. Voor mij hoeft het allemaal niet meer. Ik leef nog voor mijn zoontje. Voor nu gaat het goed, want wij zijn veilig en mijn zoontje gaat naar school. **JETA**

Mijn huis

Eerst werkte ik direct voor een transportbedrijf in Nederland, maar ze zeiden me terug te gaan naar mijn land. Er was geen werk meer. Thuis kon ik mijn gezin niet onderhouden. Mijn kinderen konden niet naar school. Op een dag werd ik gebeld door een Aziatische man, die ik niet kende. Hij wist een ander Nederlands bedrijf dat mij in wilde huren. Opnieuw regelde ik mijn papieren. Mijn papieren moesten via een Oost-Europees agentschap naar Nederland gestuurd worden. Ik moest thuis wachten op mijn vergunning. Gedurende die maanden mocht ik geen ander werk aannemen, omdat ik anders in de problemen zou komen. Ik raakte in de problemen, want ik had geen inkomen.

Eindelijk mocht ik naar het agentschap toe voor mijn vergunning, maar er was geen werk. En nog steeds geen inkomen. Tot ze drie maanden later zeiden dat ik voor hetzelfde bedrijf in Nederland moest gaan werken, maar dan wel via hen. Maandenlang leefde ik in mijn vrachtwagen. Ik had geen huis, geen slaapplaats. De vrachtwagen was mijn huis. En ik had geen geld om naar mijn gezin te sturen. Die paar euro die ik kreeg, had ik nodig om voor mezelf te kunnen zorgen. Iedere maand was er weer een nieuwe reden om geld van mijn salaris in te houden. Na zes maanden was ik gesloopt. Ergens in de media las ik dat er meer mannen waren zoals ik en hebben we elkaar gevonden. We hebben aangifte gedaan en hopen nu op een eerlijke manier geld te mogen verdienen om voor ons gezin te kunnen zorgen. LEO

Als jong meisje ben ik uitgehuwelijkt aan een man waarmee ik ook kinderen kreeg. Toen hij ontdekte dat ik lesbisch was, wilde hij niets meer met mij en mijn kinderen te maken hebben. Ik was vroedvrouw met een eigen praktijk, maar geen man liet zijn vrouw nog naar mijn praktijk gaan. Een tijdje had ik contact met een groep mensen die mij begrepen. Van daaruit kwam ineens een opvallende vrouw tevoorschijn. Een, zo bleek later, Nederlandse vrouw die mij een mooie toekomst in Nederland beloofde. Zowel mijn moeder als ikzelf hadden twijfels over haar bedoelingen en tóch ging ik. Voor mijn reis naar Nederland moest ik veel geld betalen. Geld dat geleend moest worden bij andere familieleden.

Na een vreselijk lange reis door Europa kwam ik uiteindelijk in een flatje in Nederland terecht. Na een paar uur slaap werd ik wakker gemaakt door de opgewekte vrouw die mij vertelde dat ik haar geld moest geven voor mijn verblijf. Omdat ik dit niet meer had, moest ik voor de vrouw gaan werken. Na weken lang achter een gesloten deur allerlei mannen te hebben moeten ontvangen, ben ik gevlucht. Geen idee waarnaar toe. Tot ik door iemand naar de politie werd gebracht.

Mijn moeder past op mijn kinderen. Zij heeft nog geen idee. Ik durf haar niets te vertellen. Pas als ik rust heb en weet wat ik ga doen, zal ik proberen het te vertellen. De schaamte is te groot. Het gemis van mijn kinderen pijnlijk. **PINK**

Schaamte
is groot

#OpenJeOgen

Zwart

Op twintigjarige leeftijd leerde ik via vrienden een wat oudere man kennen, die alles leek te hebben wat ik wenste en me alles wilde geven. Ik kwam uit een fijn gezin en stond stevig in mijn schoenen. Ik had een baan, zag er goed uit en de wereld lag aan mijn voeten. We hadden een leuke avond en er volgden er meer. Hij stelde mij voor aan zijn ouders en ik stelde hem ook aan de mijne voor. Maar op een avond sloegen bij hem de stoppen door. Ik deed in zijn ogen iets verkeerd en hij sloeg me de hele discotheek door. Zijn blauwe ogen werden zwart. Iedereen zag het en niemand deed iets. Er was geen ontkomen meer aan. Hij kreeg me totaal in zijn macht.

Het spel dat hij speelde was zo slim dat, ondanks dat hij soms weer even heel lief was, ik toch uit angst voor hem bij hem bleef en me ziek meldde voor mijn werk. Ik zat vast.

Op een dag bracht hij me naar een hoerenbuurt, waar hij een hoerenmadam had zitten. Daar zei hij tegen me dat hij genoeg aan me had uitgegeven en dat ik dat maar eens terug moest gaan verdienen. Ik was net 21 jaar geworden en stond ineens achter het raam, om geld te verdienen, voor hem. Er leek geen uitweg. Wel mocht ik af en toe naar mijn ouders. In het begin ging hij mee, maar later niet meer. Niemand had iets in de gaten en ik durfde mijn mond niet open te doen. Ik had ook niet geweten hoe ik het had moeten vertellen.

Gelukkig heeft een vriend van de familie mij op een dag zien staan en het hen verteld. Allereerst was er natuurlijk ongelof. En als ik daar al stond dan was dat niet vrijwillig. Dus ze zijn in de auto gestapt om te gaan kijken. Ineens zag ik daar mijn zus en heb ik heel snel mijn gordijn dicht gedaan. Ik schrok me rot en brak in huilen uit. De schaamte was immens. Tegelijkertijd kreeg ik ineens een sprankje hoop. Er ontstond een heel plan in mijn hoofd. Ik heb stiekem mijn moeder kunnen bellen en heb verteld, waar ik zat en heb haar gezegd dat mijn zwagers mij hieruit moesten halen. En dat hebben ze gedaan. Zo ben ik eruit gekomen.

Maar hij liet mij natuurlijk niet direct los. Mijn vader en mijn zwagers zijn toen bij hem langs gegaan om mijn spullen op te halen en die boodschap leek duidelijk. Aangifte heb ik nooit gedaan, want wat had ik te bewijzen.

Kort daarna belandde ik, doordat er niets met mijn trauma's is gedaan, in dezelfde situatie. Gelukkig stond ik nog dicht bij mijn familie en heeft dit niet zo lang geduurd.

Nu vele jaren later is er gelukkig wat meer bekend over misbruik en uitbuiting en zet ik me vanuit mijn eigen stichting ook in voor andere slachtoffers. Mijn leven is nu gevuld met echte liefde, maar mijn strijd is nog niet gestreden. **LINDA**

De omstandigheden in mijn thuisland zijn moeilijk. Om mijn gezin te kunnen onderhouden ben ik op zoek gegaan naar werk in het buitenland. Ik heb eerst zelf geprobeerd werk te vinden, maar dat lukte niet. Er was geen bedrijf dat me direct in wilde huren. Na lang zoeken vond ik uiteindelijk een Oost-Europese man die mij verhuurde aan een Nederlands transportbedrijf. Een direct contract met mij wilden ze niet. Ik was overgeleverd aan die man.

Lange dagen maakte ik en een huis had ik niet. Ik leefde en sliep op de voorstoelen van de vrachtwagen. Maandenlang ontving ik bijna geen salaris. Van een paar euro per dag kon ik mijn kinderen thuis niet onderhouden. Niet eens mezelf. Ik kon geen kant meer op. Toen ik na een half jaar iemand tegen kwam die me vertelde dat ik niet de enige was, ben ik op zoek gegaan naar anderen en zijn we gezamenlijk naar de politie gegaan. Nu zit ik in afwachting in de opvang en kan ik nog steeds geen kant op. JOJO

Overgeleverd

Baas

Drie jaar geleden werd ik door mijn familie naar Nederland gestuurd om te werken. Ik kwam terecht bij familie, waar ik dag en nacht verantwoordelijk was voor de schoonmaak van hun huis en voor de kinderen van het gezin. Twee en een half jaar lang kende ik geen moment van rust. Geen vakantie, geen tijd voor mezelf en geen salaris.

Op een gegeven moment kon ik niet meer. Ik werd ziek, maar kon niet naar de dokter. Op een dag raakte ik in gesprek met een vrouw. Uit wanhoop vertelde ik haar mijn verhaal. Ze wilde me helpen. Zij keurde mijn situatie niet goed en bood me aan om tijdelijk bij haar te komen logeren. Dus ik liep weg. Weg van de familie die mij uitbuitte, maar daarmee ook weg van mijn eigen familie.

Hier weet niemand waar ik zit en ben ik veilig. Nooit wil of kan ik meer terug naar mijn familie. Mijn familie is boos. Ik heb alleen nog contact met mijn zus. Zij begrijpt mijn keuzes, maar woont heel ver weg. Verder heb ik niemand. Alleen de mensen hier. Ik heb geen idee wat de toekomst mij gaat brengen. **PALOMA**

Daar waar ik vandaan kom, had ik een baantje en een dochtertje om te onderhouden. Ik kwam hier omdat een familielid van me zei dat ik hierheen moest gaan, omdat hier grote kansen voor mij lagen. De vrouw vertelde me dat ik hier voor de dochter van een vriendin van haar zou gaan werken. Die vriendin en dat meisje heb ik nooit gezien. De vrouw vertelde me dat ik niet voor die vriendin moest werken, maar voor haar en haar kinderen. Alles moest ik voor haar doen, maar betaald kreeg ik niet. Vrije tijd ook niet. Op een dag deed ik niet wat ze wilde en toen werd ze boos. Ze ontplofte en deed me vreselijk pijn. En dat was niet de laatste keer.

Op een dag vertelde ik mijn verhaal aan een vrouw. Ze liet me inzien dat ik werd misbruikt. Later is het me gelukt om door het raam te vluchten. Omdat ik niemand kende, ben ik bij een tramhalte gaan zitten. Er kwam een jonge vrouw langs die me vroeg of ze me kon helpen. Zij heeft me meegenomen naar haar huis en schone kleren gegeven. De dag daarna heeft ze me naar de politie gebracht. Door haar en de politie zit ik nu in de opvang en kijken we wat de toekomst mij mag brengen. **YANG**

Ze ontplofte

Door 'liefde' ben ik uitgebuit. Als gescheiden moeder van een zoontje, werd ik verliefd op een man met te mooie verhalen. Zijn gladde praatjes haalden mij bij mijn zoontje weg en brachten mij naar een plek waar ik een jaar lang grof ben misbruikt en uitgebuit.

Doordat ik ziek werd kwam ik uit deze situatie. Even was ik uit de handen van die man en zag ik mijn kans om hulp te vragen bij iemand die ik van vroeger kende en waarvan ik hoopte dat ze mij zou kunnen redden uit mijn situatie. Zij heeft mij in veiligheid gebracht.

Hoe het verder gaat weet ik niet. Het belangrijkste is dat ik mijn vertrouwen weer terug krijg, veilig ben, maar vooral dat ik me weer veilig ga voelen.

Wat ik andere vrouwen en meisjes zou willen zeggen? Je eerste intuïtie is meestal de juiste. Zijn verschijning en zijn verhalen leken te mooi en dat waren ze ook. Het werd heel lelijk. JILL

Zijn mooie
verhalen

Lover boy

Als zestienjarige werd ik moeder. De vader van mijn kinderen was niet in beeld. Na het overlijden van mijn ouders, werd ik door mijn tante verkocht aan een man om de schuld van mijn overleden ouders af te kunnen betalen. De man zou me meenemen naar een plek waar ik huishoudelijk werk zou gaan doen om de schuld terug te kunnen betalen. Het werd een lange reis. Ik heb heel veel gelopen en moest een paar keer met de boot. Aangekomen in Nederland werd ik opgesloten in een huis voor prostitutie. Geld heb ik nooit gezien. Op een dag wist ik te ontsnappen en ben ik via een kerkgenootschap bij Dokters van de Wereld terecht gekomen. Ik was zwanger door verkrachting en ten einde raad. Ik ben nu 28 jaar, spreek alleen mijn moedertaal, heb nog steeds een schuld en verlang ontzettend naar mijn drie dochters thuis. **ROSE**

Verkocht

Via een vriendinnetje leerde ik op mijn vijftiende een ruim tien jaar ouder iemand kennen. Hij gaf me het gevoel dat ik ertoe deed. Ik kwam uit een gebroken gezin en vond de aandacht heel fijn. Mijn ouders hadden al snel in de gaten dat deze relatie niet goed was en hebben me toen naar een internaat gebracht. Daar had hij me al snel gevonden en nam mij, onder dreiging van een vuurwapen, mee naar zijn huis. Hij bleek onderdeel uit te maken van een hele grote groep.

Mijn moeder is alle instanties in gaan schakelen, maar ze konden niets doen. Het heeft een paar maanden geduurd voor de juiste instanties de juiste papieren in orde hadden om mij daar weg te halen. Maandenlang heb ik in dat huis gezeten waar ook zijn ex-vrouw met haar pooier en meer van dat soort mensen vaak rond hingen. Ik had geen idee dat ik ook mannen moest gaan ontvangen. Iedereen waarschuwt je en toch geloof je het niet. En dan denk je ook dat het je eigen schuld is.

Hij was gewelddadig, maar je gaat je best doen om te zorgen dat dat niet gebeurt. Daar wordt je heel goed in. Als ik hem maar

tevreden hou, dan gebeurt het niet. Ik kreeg geen eten, werd neergestoken en kwam in het ziekenhuis terecht. In het ziekenhuis vroegen ze of ik aangifte wilde doen. Maar dat deed ik niet...

Omdat je bang bent. Je denkt ook dat het je eigen schuld is. In die periode moest hij naar de gevangenis, dus toen dacht ik: Nu kan ik weg. Maar toen we hem weg brachten, zei hij me dat hij wist waar mijn moeder woonde en als ik bij hem weg ging dan zou hij mijn moeder koud maken.

Je krijgt geen eten en alles wat veilig is, is niet meer, en dan wordt er ook nog bedreigd je moeder dood te maken... dan breek je. Uiteindelijk heeft mijn moeder het voor elkaar gekregen dat ik onder toezicht werd gesteld en ben ik door de politie naar een veilige plek gebracht.

Later vertelde mijn moeder dat ze nooit bang voor hem is geweest. Misschien als ik met haar in gesprek was gebleven en als ik dat had geweten dan had ik me sterker gevoeld. Nu ik verder ben en voorlichting geef, zeg ik ook altijd: Blijf in contact. **MEREL**

Niet zo'n leuke jongen

Als twaalfjarige leerde ik op mijn school een meisje kennen. Zij had een vriendin. Steeds meer trok ik met haar op. Zij stelde me voor aan haar vrienden en aan hem. Ik werd verliefd. Hij palmde me helemaal in. Na drie maanden ging het totaal mis. Hij bleek toch niet zo'n leuke jongen. Ik moest allemaal dingen voor hem doen, die ik niet wilde. Ook met anderen. Na een tijdje ben ik twee dagen vermist geweest. De politie kon me niet vinden. Ik ben gevonden door vrienden van mijn vader. Mijn ouders hebben toen een plek gevonden waar ik opgevangen kon worden.

Acht maanden zit ik nu in de opvang en het gaat al beter met me. Ik heb hier leren praten. Mijn ouders wisten niet wat er allemaal met me was gebeurd en ik heb ze dat hier kunnen vertellen. Ik heb nog geen idee hoe ik nu verder moet, maar dat komt wel. Wat ik nog wel wil zeggen is dat, als je ooit iemand hebt waar je verliefd op wordt, vertel het dan aan je ouders. LOUISE

Ik vrij

Door twee familieleden ben ik bijna dertig jaar geleden mee naar Nederland genomen met de belofte op een beter leven, een vrij leven. Eén van hen werd mijn duivel. Ik was jaren lang zijn huis slaaf, werd zijn dealer en zijn boksbal. Pas vele jaren later durfde ik mijn angst voor de dood in de ogen te kijken en ben ik gevlucht. Erger kon het niet worden. Erger werd het wel.

Ik belandde op straat. Overgeleverd aan de grillen van de mensen die daar rond liepen. Ik werd omarmd door een man die mij in huis nam. Langzaam knapte ik op. Totdat hij me zei dat ik te duur werd en geld voor hem moest gaan verdienen door mannen te ontvangen. Zijn zolderkamer werd mijn gevangenis. Ik bleef geloven in zijn goede bedoelingen. Het zou beter worden, maar op een dag was ik kapot. Opgebruikt. Hij zei me toen dat hij vakantie nodig had, gooide mij eruit en ging er vandoor met mijn verdiende geld.

Ik kon echt geen kant meer op. Niet terug naar mijn geboorteland want ik was vuil. En ik had niets opgebouwd, want ik ben illegaal. Zo belandde ik weer op straat en weer werd ik opgepikt door een man. Deze keer een echte lieve man. Met hem zou ik heel graag een nieuw leven op willen bouwen. Maar welk recht heb ik? Vijfentwintig jaar lang ben ik mishandeld, misbruikt, uitgebuit en vernederd, maar dat geeft mij geen enkel recht. Ik spreek goed Nederlands en kan hard werken en wil heel graag een normaal bestaan opbouwen. Maar mijn kans op een status lijkt onmogelijk. Ook al ben ik geen slachtoffer meer, ik ben nog steeds niet vrij. **JACK**

Mijn familie stuurde me vanuit mijn thuisland naar Nederland om te studeren. Kort nadat ik met mijn studie was begonnen, kreeg mijn vader een ernstig ongeluk, waardoor hij niet meer kon werken en hij mijn studie niet meer kon betalen. Ik moest op zoek naar een baantje om mezelf te onderhouden. Ik was de hoop van mijn familie. Na lang zoeken vond ik een baantje in de keuken van een klein bedrijfje dat exotische hapjes verkocht. Daar maakte ik steeds langere dagen. En na de eerste maand werd mijn salaris steeds uitgesteld. Op een gegeven moment werkte ik achttien tot twintig uur per dag, zeven dagen per week. Zonder dat ik salaris ontving, met de belofte dat ik de

volgende maand mijn salaris zou krijgen. Een huis had ik niet. Slapen deed ik nauwelijks en als ik al sliep dan was het in de keuken of ergens op de stoelen van het bedrijfje.

Ik zat vast, had geen geld, durfde niet weg en kon ook niet terug naar huis. Dat duurde drie jaar lang. Totdat de politie binnen viel en mij redde uit mijn situatie. De baas werd opgepakt. Doodsbang was ik, want ik was inmiddels illegaal en ik had geen idee van mijn rechten. Maar ik ben geweldig opgevangen en veilig. Terug kan ik eigenlijk niet, maar ik hoop op een betere toekomst. Een rustig leven met een normale baan, waarmee ik ook mijn vader kan helpen. **RAHUL**

Als ik al
sliep

Toen ik achttien was leerde ik op mijn werk een jongen kennen, waarmee ik een relatie kreeg. Ik had nog weinig ervaring en wist dus niet wat goed en fout was. Hij was bezitterig en controleerde alles wat ik deed. Het was mijn eerste relatie, dus ik dacht dat dat er misschien bij hoorde en heb daar in het begin eigenlijk niets achter gezocht. Op dat moment was mijn thuissituatie niet zo relaxed dus ik woonde overal en nergens. Als je dan iemand hebt die oprecht in jou geïnteresseerd lijkt dan val je daar heel snel voor.

Na twee maanden werd hij steeds agressiever. En iedere keer bood hij zijn excuus aan en vertelde hij dat hij schulden had en achterna werd gezeten door mensen. Dat was voor hem een verklaring voor zijn gedrag. En dat slikte ik. Hij wilde geld lenen. Omdat ik met twee baantjes best veel geld verdiende, kon ik hem ook steeds geld lenen. Hij wilde steeds meer. Op een gegeven moment gaf ik hem mijn hele salaris. Maar dat was ook niet genoeg. Hij wist wel een makkelijkere manier om geld te verdienen. Toen wist ik wel hoe laat het was en dat wilde ik helemaal niet. Maar toen was het eigenlijk al te laat. Hij liet mij gedwongen seks hebben met zijn vrienden en kreeg daar geld voor.

Ik kwam daar niet meer uit, want hij liet me overal opwachten door zijn vrienden. Ik was nergens meer veilig. Zij brachten me dan naar andere vrienden of hotels om geld voor hem te verdienen. Hij deed zelf niets meer maar had overal zijn poppetjes voor. En ik was ook niet het enige meisje. Alles bij elkaar heeft dit bijna twee jaar geduurd.

Naar huis kon ik niet meer. Door maatschappelijk werk ben ik in een opvang terecht gekomen. Ik moest helemaal naar ergens in 'the middle of nowhere' en voelde mij daardoor gestraft, dus dat heb ik niet gedaan. Toen ik na een zelfmoordpoging mezelf bij elkaar heb kunnen rapen, ben ik, tegen alle adviezen in, toch naar de andere kant van Nederland gegaan om daar een nieuw leven op te bouwen. Ik heb de kracht gevonden om niet meer te reageren op de mannen uit mijn verleden en ben daardoor niet teruggevallen. Nu gaat het heel goed met me. Met mijn ouders heb ik inmiddels ook weer goed contact.

Ik was op mijn achttiende nog erg zoekende en wist niet wat normaal was. Als je dan in een onrustige thuissituatie zit ben je een makkelijke prooi en voor je het weet zit je in hun web. Angst en schaamte houden je daar dan in gevangen. Ouders, houd je kinderen beter in de gaten. **SAM**

Schaamte

Niet
alleen

Als meisje van vijftien kwam ik door een vriendinnetje terecht bij de verkeerde groep jongens. Door hen ben ik aan de drugs geraakt, misbruikt, gebruikt en uitgebuit in Nederland en ook een tijdje in het buitenland. Daar hoefde ik zelf wat minder mannen te ontvangen, maar moest ik op de anderen letten. Dat ging me te ver. Daar heb ik zoveel ellende gezien. Dat vond ik echt te erg.

Dit soort misbruik en uitbuiting komt zo ontzettend veel voor in Nederland en in het buitenland. In gewone eengezinshuizen, in flats, in de grote steden en daarbuiten. Grote netwerken van mannen, maar ook vrouwen die, hier hun geld aan verdienen. Met een niet te stoppen wreedheid. En niet alleen heel veel meisjes zijn slachtoffer, ik heb ook veel jongens gezien. **BRENDA**

Niet jouw schuld

Ik ben geboren en opgegroeid in een vrij normaal gezin. In de periode dat mijn ouders gingen scheiden, was ik steeds vaker het huis uit. Op mijn achttiende leerde ik een jongen kennen tijdens het uitgaan. In het begin ging het wel goed, maar op een gegeven moment moest ik allerlei dingen voor hem doen, voor zijn vrienden en daarna ook met allerlei vreemde mannen. Zo werd ik overal voor gebruikt. Dat heeft in totaal bijna drie jaar geduurd.

Ik durfde er met niemand over te praten. Ik dacht ook dat ik de enige was. Maar op een gegeven moment ben ik terecht gekomen op een chatbox, geïnitieerd door een organisatie die zich onder andere inzet voor slachtoffers van loverboys. Ik heb eerst heel lang gewacht, want ik durfde de stap niet te zetten. Maar uiteindelijk ben ik via de chat in de opvang terecht gekomen.

Door de angst en de bedreigingen ben ik weer terug gevallen. Dat is zo een paar keer door gegaan. Je kan in een relatief korte tijd vertrouwd raken met iets wat helemaal niet goed voor je is. Ik stond ook onder druk van bedreigingen en mijn gevoel van schaamte was groot. Maar ik hield het niet lang meer vol en uiteindelijk ben ik toch weer via de chat in de opvang terecht gekomen. Na bijna anderhalf jaar in de opvang gaat het nu een stuk beter met me. Eindelijk ben ik los gekomen uit dat netwerk.

Door traumaverwerking sta ik nu steviger in mijn schoenen. Ik ga nu mijn studie afronden, heb net mijn rijbewijs gehaald en heb dus weer toekomstperspectief. Wat ik andere meisjes heel graag wil meegeven is: trek op tijd aan de bel en schakel hulp in. Wacht niet, want het is niet jouw schuld. Niemand heeft het recht om jou te misbruiken. **KIM**

Niet meer..

Als jonge homoseksuel ben ik door een vriendin meegenomen naar Nederland, omdat het hier beter zou zijn voor mij. Ik dacht dat ik hier als danser in discotheken zou kunnen gaan werken en misschien wel een lieve vriend kon vinden. Maar ik werd naar mannen gebracht die hele andere plannen met mij hadden. Zij dwongen me tot prostitutie. Ik moest mannen ontvangen of werd naar mannen toegebracht. Zo ben ik eerst een paar maanden aan de ene kant van Nederland misbruikt en uitgebuit en daarna vier jaar lang aan de andere kant van het land.

Veel mannen kwamen langs, maar niemand die zich afvroeg of ik dit wel wilde. En weglopen, dat doe je niet. Tot ik op een avond in een discotheek was en daar een hele lieve man leerde kennen. Hij vroeg mijn baas of hij me een avond mee mocht nemen. Hij vond mij leuk en zei me dat hij me wilde helpen. Ik kon bij hem blijven. Hij zou voor mij zorgen. Het was daar een tijdje veel beter, maar ook hij wilde op een gegeven moment dat ik andere mannen voor geld ging ontvangen.

Gelukkig heeft de politie me uiteindelijk hieruit kunnen halen en ben ik nu veilig. Het enige wat ik wil is een lieve vriend en een normaal leven. Niet meer vechten. No more. **MARIO**

Geen
idee

Vergeven

Ik ben vier jaar getrouwd geweest, in een ander Europees land maar dat ging niet goed. Voordat ik mijn verblijfsvergunning had, werd ik door een familielid van mijn vrouw met mijn leven bedreigd en ben ik gevlucht naar Nederland. Een status krijgen in Nederland of terug naar waar ik vandaan kwam was niet mogelijk.

Ik wilde aan het werk en kwam in handen van een uitzendbureau. Een Oost-Europese man zond mij uit naar een groot diepvriesbedrijf. Daar werkte ik lange dagen in -30 graden. Hij inde mijn salaris en ik kreeg vier euro per uur. Na een aantal jaar daar gewerkt te hebben, werd ik op een dag gewaarschuwd dat ik weg moest

blijven omdat er controle zou komen op illegale werknemers.

Daarna werd ik uitgezonden als schoonmaker. Ook daar maakte ik lange dagen en nachten voor een paar euro per uur. Ik kon geen kant op. Op een dag kwam ik in gesprek met een vrouw die slachtoffer was geweest van uitbuiting en zij vertelde me dat ik ook slachtoffer was. Ik had geen idee. Ik kwam met niets en verwachtte na tien jaar ook niets. Ik was illegaal. Ze adviseerde me naar de politie te gaan, maar ik was bang. Nu weet ik dat je als illegaal ook rechten hebt. In ieder geval het recht om niet uitgebuit te worden. **SIMO**

Op jonge leeftijd ben ik door mijn vader verkocht aan een vreemde. Jaren lang zat ik in Oost-Europa en ben ik seksueel misbruikt en uitgebuit. Op een dag kon ik naar een ander land vluchten en ben ik uiteindelijk door iemand die ik onderweg leerde kennen, naar Nederland gebracht. Hier ben ik na verhoor in de opvang terecht gekomen. Bij het eerste verhoor was het al duidelijk dat ik slachtoffer was van mensenhandel. Ik had geen idee.

Ik ben inmiddels moeder van drie zoons... Totaal ontheemd zit ik nu anderhalf jaar in de opvang. Veilig, maar zonder uitzicht om hier te mogen blijven. **NHATTRI**

Overleefd

Mijn 'tijdlijn' is momenteel nog niet helemaal goed, maar ik denk dat alles begon toen ik vijftien jaar was. In het begin was het de wiet en de hasj. Daarmee kon ik al mijn gevoelens verdoven. Thuis was het niet gezellig en we zaten zo dicht op elkaar dat ik geen ruimte had om tot rust te komen. Ik zocht het ergens anders in. De twee mannen die ik leerde kennen waren zeker tien jaar ouder dan ik. Zij namen mij op en bij hen ging het allemaal om cocaïne, seks, geld, macht en wie de grootste jongen was. Dat trok me toen wel aan. En ik kwam bij ze thuis, dus zo gevaarlijk konden ze niet zijn.

Op een dag ben ik meegenomen naar het buitenland, waar ze hele andere bedoelingen met mij hadden en waar ik voor mijn gevoel de verkeerde afslag heb genomen.

Ik kwam er ook niet uit. Want toen dat achter de rug was, kwam ik de man van mijn dromen tegen. Dat was de man die me gered had. Maar bij hem ging de ellende door. Hij heeft mij lange tijd behoorlijk toegetakeld met lichamelijk

en geestelijk geweld. Ik kwam in een soort slechte film. Hij overleed en ik heb het overleefd.

Je wordt als vrouw steeds harder en leert te overleven. Je 'zachte ik' is totaal weg. Seks was liefde en ik denk dat ik tot op de dag van vandaag nog steeds niet weet wat echte liefde is of hoe het voelt. Mijn relatie met mijn ouders is altijd met ups en downs gegaan en dat is ook zo gebleven. Omdat zij toen mijn onrust niet op tijd zagen en nu niet met mijn pijn kunnen omgaan. Een veilige thuissituatie had mij kunnen helpen. En als dat er niet is, goede tijdelijke opvang.

Goede hulp is vertrouwen hebben. Ik denk dat het goed is voor mezelf om te praten en me bewust te worden van de dingen die er met mij gebeurd zijn en daar kracht uit te halen. Ik hoop dat er iets gaat veranderen bij de jeugd. Ik wil heel graag aan jongens en meisjes laten weten, dat ze leren zien wat hun kracht en wat een normale relatie en liefde bedrijven is, anders dan porno. EVA

Eerder dit jaar werd ik door een vriend uitgenodigd om bij hem op vakantie te komen, ergens in Nederland. Wat daar met me is gebeurd, kan ik slecht vertellen.

Na vier weken te zijn misbruikt, ben ik gevlucht en naar de politie gegaan om mijn verhaal te vertellen. Mijn 'vriend' kan niet meer gepakt worden omdat hij blijkbaar terug is naar mijn land. Ik kan daardoor niet naar huis. Ik schaam me en ik ben bang. De wonden zijn nog vers en de daders nog vrij. **CRISTIAN**

Angst

Getekend

Als zoon van een vrouwelijk slachtoffer van mensenhandel is hij getekend. Ani is zes jaar. Een vrolijke actieve jongen ,die zijn moeder niet uit het oog verliest. En het ook heel belangrijk vindt dat het goed gaat met zijn moeder. Ani heeft een lange periode van bange nachten achter de rug. Nachten waarin hij niet begreep waarom zijn moeder niet bij hem was en nachten waarin hij zich aan haar vastklampte, als ze eindelijk weer bij hem mocht zijn.

Er zijn veel kinderen zoals Ani in Nederland. Kinderen die misschien niet altijd direct slachtoffer zijn van misbruik of uitbuiting, maar indirect zeker wel. Vaak zijn zij net als hun ouders beperkt in hun vrijheid en onderhevig aan de agressie en onderdrukking die hun ouders ook ondergaan. Ani is er met zijn moeder uit gekomen, is nu veilig en mag naar school. Maar er zijn nog steeds heel veel kinderen in Nederland die niet veilig zijn. **ANI**

Veilig

Het begon allemaal rond mijn vijftiende jaar. Ik werd van een meisje dat altijd op de achtergrond stond een puber die populair was en het zelf allemaal wel beter wist. Opstandig en dwars.

Alle boosheid richtte zich op mijn ouders en vooral mijn tweede vader. Bij mijn vriendin ging het thuis ook niet goed en zo kwamen we op straat. Een vriend van haar had wel onderdak voor ons en zo is het begonnen. Ik bleek terecht te zijn gekomen in een donker netwerk. Ze kozen voor mij omdat ik iets exotisch had en dat verkocht toen goed. Op bepaalde tijden mocht ik alleen niet in dat huis zijn. Later bleek dat dat te maken had met drugdeals en afspraken met handelaren.

Hij belde in de tijd dat ik op straat liep zijn netwerk op waar ik te vinden was. De eerste keer werd ik gepakt in een steegje en zwaar misbruikt. Er werd mij duidelijk gemaakt dat er geen uitweg meer was. Anders zou een familielid ook wat overkomen. Totaal in shock ging ik terug naar zijn huis, naar hem. Mijn nachtmerrie begon. Hij lapte me weer op. Voor de volgende keer. Op een gegeven moment

werd ik op straat in een auto getrokken en gedrogeerd. Toen ik bij kwam was ik geketend aan bed. Dit gebeurde steeds vaker en elke keer ging ik weer naar hem. Want hij ving mij liefdevol op.

In mijn opvoeding had ik meegekregen dat niemand zomaar aan je mocht zitten. Ik deed dan ook niets vrijwillig. Dat heeft me een hoop gekost. Ik was terecht gekomen in de illegale prostitutie waar de meest bizarre praktijken op mij losgelaten werden. Oude vieze mannen en mannen in pak, ze hebben zich allemaal op afschuwelijke wijze aan mij vergrepen. Tot de dag van de politie-inval. Ik werd meegenomen en op het bureau werd mij duidelijk gemaakt dat ik te maken had met loverboys. Ik zag zijn naam wel in het systeem staan, maar ik kon het niet bevatten. Hij had mij nooit aangeraakt!

Omdat ik inmiddels volledig ontspoord was werd ik in een internaat geplaatst. Daar hebben ze me weer gevonden, bedreigd en geprobeerd mee te nemen. Na het internaat kwam ik uiteindelijk op mijzelf te wonen en daar begon de ellende weer! Door middel

van groepsverkrachting in mijn eigen huis wist ik dat de ellende alleen maar erger zou worden. Ik heb geprobeerd om hulp te krijgen van de politie maar die kon niet zoveel voor mij betekenen. Ik mocht een nachtje in de cel slapen. Ik raakte meer aan de drank en leerde te overleven. Mijn moeder had mij inmiddels weer gevonden en probeerde mij weer terug te halen. Dat duurde even maar het heeft me uiteindelijk gered. Mijn netwerk werd weer veiliger en daardoor was ik voor de daders minder interessant.

Inmiddels ben ik jaren verder en heb voor het eerst een relatie met een man die ik niet meer wegduw. Ik mag met het licht aanslapen en de deur een stukje open hebben zonder dat ik mijzelf daardoor een zwakkeling vind. Met mijn ervaringen strijd ik al jaren doormiddel van een eigen project dat zich richt op preventie en nazorg. Goede nazorg is erg belangrijk voor slachtoffers!

Wat ik hun heel graag wil meegeven is: Vergeet nooit dat praten je in veiligheid kan brengen. Ik heb de bodem gezien, die hoeft ik nooit meer te zien! **KIM**

Misbruikt

Uit angst en op zoek naar veiligheid ben ik uit mijn geboorteland gevlucht naar Nederland. In mijn land wordt een vrouw geacht te trouwen en niet van andere vrouwen te houden. De mannen die mij moesten helpen om naar een veilige plek te komen, hebben mij gevangen genomen. Ze hebben mij misbruikt tot op het bot. Tot mijn 'narrow escape'.

Toen ze mij en de anderen met de auto naar een andere plek wilden brengen, nam ik mijn kans om te vluchten. Ik heb gerend voor mijn leven. En hoe bang ik ook was, toch ben ik naar de politie gegaan. En daarom ben ik hier.

Nederland heb ik pas echt leren kennen als een vrij land tijdens de laatste Gay Pride. Ik heb hoop, maar de angst overheerst nog. Wat de toekomst mij gaat brengen? Ik heb geen idee, maar ik hoop dat ik in veiligheid en in vrijheid mag blijven leven. **EVERUSSEL**

Kinderen in mijn land kijken op tegen hun grote broers, hun ooms. De grote mannen die het gemaakt hebben. Met dure auto's en een grote mond. Ze willen zo worden als hen. Maar ze hebben geen idee. Ik had ook geen idee.

In 2015 werd ik naar Nederland gebracht voor criminaliteit. Ik moest drugs gaan verhandelen en alle nare dingen doen die daar bij komen. Zij betaalden alles en hadden daarmee de macht, ze vonden dat ik alles voor hen moest doen wat zij wilden.

In mijn land is het moeilijk. Als zij zeggen dat je iets voor ze moet doen, dan doe je dat. Of je nu wilt of niet. Anders maken ze je dood. Ook hier in Nederland. Maar ik ben geen crimineel. Ik kon dit niet.

Ik ben gevlucht, de stad in, op zoek naar veiligheid. Maar mijn visum was inmiddels verlopen, dus wat kon ik doen? Ondanks dat ik illegaal was, ben ik uit angst om door de mannen gevonden te worden toch naar de politie gegaan en heb ik daar mijn verhaal verteld. De politie heeft mij in veiligheid gebracht. Die mannen zoeken me nog steeds.

Ik kan niet meer terug. Niet naar mijn land. Ik ben getatoeëerd en thuis denkt men dat ik nu een crimineel ben. Dat doet pijn. Ik ben geen crimineel, ik ben een kunstenaar. Ik kan goed tekenen en wil heel graag goed leren tatoeëren. Hier voel ik me veilig. **ERIC**

Dwingen

Occupy them!

Ik ben slachtoffer van mensenhandel, men heeft mij geëxploiteerd. Dat gebeurt in Nederland: moderne slavernij bestaat!

Hoe is het zover gekomen?! Ik kom uit een Europees land dat, in deze moderne tijd, zijn eigen bevolking tot slaaf heeft gemaakt, door machtsmisbruik, corruptie en een gebrek aan mensenrechten. De wetten in mijn land hebben weinig waarde. De bevolking moet overleven en heeft geleerd dat misdaad loont. Dit zorgde ervoor dat ik besloot om het land waar ik geboren ben te verlaten. En ik niet alleen, ongeveer een derde van mijn landgenoten is als expat op zoek gegaan naar een betere toekomst in het buitenland. We gingen weg vanwege onrecht en kwamen hier niet voor het mooie weer. Mijn land, de nummer één leverancier van slachtoffers voor mensenhandel.

Ik ben een nieuwkomer in Nederland. Men weigerde mij in dienst te nemen, met het excuus dat ik geen Nederlands

spreek. Ik spreek drie talen, kan goed werken met mijn Nederlandse taalkennis en mijn CV is goed.

Maar dat is allemaal niet genoeg voor de Nederlandse uitzendbureaus. Mijn ervaringen met hen zijn niet best. De arrogante en afwijzende houding van de mensen van deze bureaus, duwt mensen, zoals ik, in de richting van de criminelen. Ik viel ten prooi aan de mensenhandelaren, de criminelen, omdat ik zo graag wilde werken en op een andere manier niet aan geld kwam. Is dat het waard? En moet ik als oud-slachtoffer van de mensenhandelaren nu een 'uitkering' ontvangen, terwijl ik graag voor mijn geld wil werken?

In de film 'Occupy love' staat de quote: "Today, the problem is not in the people, the problem is in the system." Ik denk dat het andersom is, dat het probleem niet in het systeem zit, maar in de mensen die er misbruik van maken en zich er achter verschuilen. "Occupy them!" **BULGARIAN**

Opa, hij mist mij

Mijn ouders zijn al vroeg overleden. Als heel jong meisje ben ik getrouwd met een man die mij zes jaar lang liet prostitueren in een ander land. Zes lange jaren. Onder begeleiding van mijn schoonmoeder, mijn bodyguard, werd ik daarna naar Nederland gebracht. Hier hoopte de familie asiel te krijgen om mij ook hier ook aan te bieden voor seks.

Mijn man bleek echter een gezochte crimineel op Interpol. Toen de politie in Nederland daar achter kwam, hebben ze mij uit de handen van mijn schoonfamilie gered en een veilige opvang geboden. Als ik aan mijn eigen familie denk, dan voel ik me blij. 'Opa' hij mist mij vast. En ik hem. Maar ik kan nooit meer terug naar hem, want mijn schoonfamilie ligt op de loer. **NINA**

Nawoord

U heeft in deze krant kennis kunnen maken met 30 moedige mensen. Met hun keuze om – ondanks mogelijk gevaar – hun schrijnende verhaal met u te delen vragen zij om aandacht voor een reële en alomtegenwoordige vlek op de samenleving, om bewustwording en – voor wie geraakt of wakker geschud is – om actie.

Als onafhankelijk journalist en ambassadeur van CoMensha wil ik helpen deze belangrijke boodschap te verspreiden. Wij mogen niet langer onze ogen sluiten voor het feit dat mensenhandel bestaat, ook in Nederland. Wij mogen niet langer ontkennen dat ons eigen gedrag ertoe kan bijdragen dat mensenhandel blijft bestaan, ook in Nederland.

Omdat in mijn ogen bewustwording niet anders kan dan resulteren in actie, begin ik bij het eerste. Hier zet ik mijn competenties voor in, in de hoop dat deze en toekomstige publicaties ertoe bijdragen dat de statistieken, verhalen en ervaringen een dramatische verbetering vertonen tegen de tijd dat wij stilstaan bij de volgende 30 jaar CoMensha.

Aldith Hunkar

Global freestyle multi-media journalist

<http://hunk-art.com>

Ambassadeur CoMensha

Colofon

30 jaar CoMensha.
#OpenJeOgen

Bij de totstandkoming van de 30 portretten hebben de veiligheid en privacy van de geportretteerden steeds voorop gestaan. Dit is in goed overleg gebeurd met de geportretteerden en met de opvanginstellingen. De verhalen zijn dusdanig weergegeven dat ze niet direct herleidbaar zijn tot personen. Alle geportretteerden hebben vol overtuiging ingestemd met het openbaar maken van de foto's. Om zo aandacht te vragen voor het probleem van mensenhandel.

comensha
mensenhandel in beeld

CoMensha / La Strada Nederland
Barchman Wuytierslaan 10
3818 LH Amersfoort
CoMensha is in geval van nood 24/7 bereikbaar via 033-4481186
Volg ons via facebook, twitter, linkedin
www.comensha.nl

Directeur drs. Ina H.R. Hut

Ambassadeur Aldith Hunkar

Raad van Toezicht Leen Diepenhorst MPA, voorzitter, ir. Esther van Zeggeren MPA en mr. drs. Margreet M. de Boer

Raad van Advies prof. Conny R.J.J. Rijken, prof.mr. Jan J.M. van Dijk, dr. Philip Veerman en dhr. Tamme de Leur

Open Je Ogen::
Middels 30 aansprekende portretten in woord en beeld willen we de diversiteit en de omvang van mensenhandel bij het grote publiek onder de aandacht brengen. De 30 portretten zijn vormgegeven in een fotokrant en een reizende buitententoonstelling

Initiatiefnemer en fondsenwerving CoMensha

Concept en uitvoering stichting Open Mind, Mirjam Bekker-Stoop

Fotografie Ernst Coppejans

Design Bureau Kellerman

Drukwerk Rodi druk

Tentoonstelling Imagebuilding

Alle rechten voorbehouden
©2016 CoMensha
©2016 stichting Open Mind

Credits 30 portretten

30 jaar CoMensha.

Dertig jaar strijd tegen mensenhandel in Nederland. Begonnen als Stichting tegen Vrouwenhandel in 1986 is CoMensha anno 2016 uitgegroeid tot hét landelijk Coördinatiecentrum tegen mensenhandel. Een organisatie die met woord en daad opkomt voor de belangen van slachtoffers van mensenhandel, een organisatie met een unieke positie in de ketenaanpak van mensenhandel.

CoMensha brengt aard en omvang van mensenhandel in Nederland in beeld. In opdracht van het ministerie van Veiligheid en Justitie brengen wij, o.a. ten behoeve van het mandaat van de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen (NRM), aard en omvang van mensenhandel in Nederland in beeld. Dit doen wij door slachtoffers te registreren en door geanonimiseerd over hen te rapporteren.

CoMensha coördineert de eerste zorg en opvang van de slachtoffers. Slachtoffers van mensenhandel hebben recht op een veilige opvang en de benodigde voorzieningen, zoals medische zorg en juridische bijstand. CoMensha coördineert de eerste opvang en de eerste zorg- en hulpverlening. Een veilige omgeving is een absolute voorwaarde om slachtoffers van mensenhandel te kunnen helpen. Dat is de basis om een nieuwe toekomst op te kunnen bouwen.

CoMensha geeft informatie, advies, opleidingen en trainingen. Wij informeren en adviseren ketenpartners en overheden en voorzien hen van relevante data, trends, ontwikkelingen met betrekking tot de aanpak van mensenhandel. Wij signaleren knelpunten, succesfactoren, trends en ontwikkelingen in de uitvoering van het mensenhandelbeleid en geven - gevraagd en ongevraagd - advies en beïnvloeden het beleid rondom mensenhandel.

CoMensha als verbindende schakel in de ketenaanpak van mensenhandel. CoMensha heeft, als onafhankelijke NGO, een verbindende en unieke positie in de ketenaanpak van mensenhandel. Wij zijn de 'linking pin' tussen enerzijds de opsporings- en vervolgingsdiensten en anderzijds opvang- en zorginstellingen. Wij werken nauw samen met de Politie, de Koninklijke Marechaussee, Inspectie SZW, verschillende ministeries en gemeenten, opvanginstellingen, jeugdzorginstellingen, de advocatuur en diverse NGO's.

OpenJeOgen is mede mogelijk gemaakt door:

ABN AMRO - Ministerie van V en J - Ministerie van VWS - Ministerie van SZW - Vertical Vision - Nieuwspoort - Gemeente Den Haag, Arnhem, Amsterdam, Utrecht, Rotterdam, Amersfoort, Enschede, Leiden, Breda - COSM Jade - Wende - PMW COSM Humanitas - Fier - Shop - Pretty Women - Stichting Open Ogen - Stop loverboys nu - MvG-Project - Imagebuilding - Bureau Kellerman - Ernst Coppejans photography

Open je ogen

Yasmin | Vu | Abcilon | Jeta | Leo
Pink | Linda | Jojo | Paloma | Yang
Jill | Rose | Merel | Louise | Jack
Rahul | Sam | Brenda | Kim | Mario
Simo | Nhattri | Eva | Cristian | Ani
Kim | Everussel | Eric | Bulgarian | Nina

Fotografie: Ernst Coppejans

